

— „ Да сте живи да сте здрави
Народа извика;

Дѣдо Димо гы поздрави
И цѣлуна Ненча.

— „ Нѣ-л' ти казахъ да излѣзмишь:

„ Юнакъ си ты сыно!..

„ А ты нещешъ да мя слушаешь,

„ Видишь ли роднино!..

А пѣкъ Ненчо го погледна —

Весело ся усмихна

— „ Ни бѣхъ излѣзвалъ тѣзъ година —

„ Хѣтъра ти мина!..

XV.

Старци-тѣ си отидохъ —

Весели засмѣни

А момци-тѣ оставахъ —

Чакътъ китки прѣсни.

Задрынкахъ бѣли котли

У вити кобилци

Захучахъ шити поли:

Момци тѣ кѣтъ-вѣлци.

Сѣкій глѣда, ожидава

Отъ дѣ ще да види

Либе-то си — ся надѣва,

Тъ и не му ся сѣди.

Вси-тѣ моми на чучура —

Водъ ще наливѣтъ.

Ето, сега, и други хора

На-бързо ся улавѣтъ.

Моми китки накічили

Шерени, зелени —

Охълно гы раздадохъ

На свой-тѣ левени.

Вити хора поиграхъ

На-бързо, на-скоро;

Студ'нѣ водъ си налѣхъ

И нѣма вече хоро.